

nævnes saa visse Nummere, der følge som Bilag, og man anbefaler Nedsættelse af en Kommission til Behandling af det i Andragendet berørte Spørgsmaal. Altsaa ikke en Gang det, at man ønsker en Kommission, har man faaet ind i Andragendet. Ganske flot sender man nogle Avisnummere med og siger: Nu kunne I kigge paa dem og se, hvad vi ønske! Det er en Smule for flot. Af de Folk, der ville have, at vi skulle beskæftige os med et saa indgaaende Spørgsmaal som dette, kunde man kræve, at de gjorde sig en Smule Ulejlighed med at sætte sig ind i Spørgsmaalet. Det have de ikke gjort. De kunde dog have opstillet et Andragende i en saadan Form, at det var nogenlunde præsentabelt, det have de heller ikke gjort.

Det ærede Medlem for Odense (Marott) nævnede allerede, hvad der er sagt tidligere under Sagen, at hele denne Sag var i en saa god Udvikling her i Landet, som tænkes kan. Vi ere nemlig ved at opdrage os selv paa det Spørgsmaal. Den ærede Ordfører kan spare sig Ulejligheden. Den Opdragelse, der er ved at foregaa mellem Arbejdsgiverne her i Landet, er 10 Gange mere værd end den, han vil kunne give os ved at flaske os op paa den Maade, han eller Kristeligt Fællesforbund har tænkt sig. I øvrigt er det mærkeligt, at et Forbund, der kommer med et Andragende af en saa omfattende Natur, ikke paa noget Omraade har været i Stand til at præstere noget som helst nærværdigt i faglig, socialøkonomisk Henseende, intet ud over dette at skaffe Skruebrækkere. Det er en ideal Opgave, som Kristeligt Fællesforbund har sat sig, og som det søger at udfylde saa meget, som det kan, men ud over det have vi ikke set noget fra Kristeligt Fællesforbund, ikke at det er fremkommet med ny Ideer, med virkelig faktisk Arbejde paa Fagorganisationens Omraade, intet! Kun en Gang imellem kommer det stikkende med et Andragende her til Rigsdagen, som saa den ærede Ordfører tager sig af, faar det indbragt til Rigsdagen og henvist til Ministeren. Jeg siger, man har Krav paa, at de Folk, der ville have fremmet deres Andragende, selv have arbejdet og præsteret noget mere, end man fra den Side har gjort.

Den ærede Ordfører sagde, at vi havde ment, at om Parterne sloges, kom ikke andre ved. Jo, selvfølgelig kommer det andre ved. Men den ærede Ordfører taler her, som om det vilde være muligt

at ophæve denne Kamp ved Magtbud, ved Lovbud. Hvad er det, der giver Anledning til faglige Stridigheder, Konflikter imellem Kapital og Arbejde? Det er Modsetningsforholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. De, der have Produktionsmidlerne, have den Interesse at faa Folk til at arbejde saa billigt og saa længe som muligt, de, som arbejde for andre, have den modsatte Interesse, nemlig at arbejde saa kort som muligt og faa det mest mulige ud af deres Arbejde. Der er en Interesse modsætning, som ikke løses paa en Gang, ikke ved en Afgørelse som den, der her kunde foreligge. Thi lige saa lidt som man er i Stand til at skaffe Prostitutionen ud af Verden ved Prostitutionslove, ligesaa lidt er man i Stand til at skaffe faglige Konflikter, økonomiske Kampe ud af Verden ved at give Love. De løses først, naar vi have skaffet Modsetningerne ud af Verden, og det sker ikke ved Lovbud, ikke ved Magtbud. Ligesaa lidt som man er i Stand til, som jeg alt har nævnt, at skaffe Prostitutionen ud af Verden ved Love, ligesaa lidt kan man ved Lov skaffe Drikkeriet ud af Verden. Hvis der ikke foreligger Oplysningsarbejde ved Hjælp af Skoler, Foredrag, Organisationer osv., hører Drikkeriet ikke op. Fattigdommen hører naturligvis heller ikke op, medmindre der sker et socialt Oplysningsarbejde navnlig blandt dem, som lide under Fattigdommen. Der skulde den ærede Ordfører hjælpe med og oplyse fattige Mennesker om de Rettigheder, de have. Men i Stedet for staar han op og rakker os ned, naar vi danne Organisationer, og søger at hindre os i det Arbejde, vi udføre for at skaffe Fattigfolk noget mere for deres Arbejde.

Det var saadanne Tanker, synes jeg, den ærede Ordfører skulde beskæftige sig med. Han maa erindre, at Fagorganisationerne ere ikke alene Organisationer for Mennesker, der ville have kortere Arbejdstid og forbedrede Lønninger, men ogsaa for Folk, der sammen med den socialistiske Bevægelse ville skabe en Klasserejsning, som har til Formaal at skaffe Fattigdommen ud af Verden. Det vil jeg sige den ærede Ordfører paa givne Anledning. Men i øvrigt skal jeg henvise til, at vi i sin Tid gennem den daværende Indenrigsminister have faaet saa gode og saa fyldige Oplysninger, som vi kunne ønske os. Hvis Ministeriet paa Grundlag heraf vil fremme Spørgsmaalet, nedsætte en Kommission, fremkomme med Lovforslag, er der, siger jeg, i dette Øjeblik et saa fuldkomment og